

v preiskavi bil, da se mu preiskava zopet ne zavleče, ker pri madžarski vladi je zamanj na pravico misliti. Ko je bil Miletič obsojen in je višje deželno sodišče potrdilo sodbo, prišlo je vse na dan, ker se je podkupljeni priči izdajici Lačko odtegnola mesečina 80 gld.

Rankovič pa, ker je bil vaje razuzdanega življenja, rekel je, da vse prekliče, kar je zoper Miletiča govoril, ako mu ne dá vlada 20.000 gld. in res je prišlo na veliko sramoto madžarske vlade vse na dan; pri vsem tem pa Miletič nij bil oproščen.

Tako vladajo in gospodarijo Madžari, prijatelji Turku! ves izobraženi svet obrača z studom oči od takega divjaštva. Judežev in Herodežev ne manjka na Madžarskem.

Tista osoda, katero je Kristus proročeval Jeruzalemu in Judeji, bliža se naglim korakom madžarskemu svetu; Bog je pravičen!

Narodno gospodarstvo.

Žvepljanje trt je naj vaznejša reč za vincarje v sedanjem času, posebno moramo to priporočati gornji okolici, vzlasti kmetom v Gropadi, Padriču in Bazovici, ker so nam minolo leto nekteri ondotni kmetje trdili, da je vse enako, se li žvepljajo trte ali ne. Skušnja je najboljša učiteljica, ona je pokazala, da je žveplo najboljše zdravilo zoper trtno bolezen. Žveplajte pridno po vsakem dežji ali drugih vremenskim nezgodah, ki žvepljeni prah otresajo, ne bode zastoj vaš trud. Ne zanemarjajte vinogradov, ki so podloga blagostanja vse okolice. Še mnogo več bi se lahko v okolici pridelalo, ali, žalibog, trdovratnost zapira nekterim starokopitnežem srca do vsega, kar je novo. Izgovarjajo se, da so njih stari prav tako delali, pa so dobro živeli, ali danes ne gre več po starem kopitu, kdor se brani novih pripomočkov, podoben je človeku, kateri po kopni cesti sani uleče in neče rabiti koles. Da si je velika okolica in ima več premožnih kmetov, vendar, žalibog, nobenemu še ni na misel prišlo, svojega sina v kako kmetiško šolo poslati, ki bi lahko bil potem izgled vsemu komunu. Trdovratneži in starokopitneži, naj vam padejo mreene raz očes, spregledajte, da je zdaj nova doba, doba napredka.

Okoličan.

Narodna posojilnica, to je ljudska banka, ktera posojuje za primerne obresti denar gotovim osebam na poroštvo. Ta banka lahko nastane na več načinov na delnice je naj bolj ugodna; ker so delnice po 50 gld. da jo lahko vsak kupi. Plačuje se prvokrat 5 gld., in potem vsak mesec 1 ali 2 gld. Vsak hlapec lahko vlaga denar, ako si želi za stari dni koj prihraniti, ta mu nese lepe obresti in se mu množi vloga od leta do leta.

Čehi imajo uže davno take banke po vsej deželi in Štajerci so se tudi poprijeli teh zavodov, še na Koroškem v zilški do-

lini, kjer je vrli znani narodnjak g. F. Vigele, imajo tako založnico ali posojilnico in od leta do leta prav dobro napreduje. Koliko koristi bi taka posojilnica v Trstu in okolici imela, to se lahko razvidi, ker je tukaj pred vsem trgovec in rokodelc in še le za njima so kmetje. Tukaj v Trstu se lahko dobivajo novci na posodo proti poroštvu, ali gorje človeku, kateri ima potrebo; mnogo je židov krščenih in nekrščenih, kateri posojujejo denar na visoke obresti, ne zahtevajo 10 od sto, temuč 80, 100 gld. in še več. Ko človek v sili takim krvolokom v roko pride, zgubljen je, ako z posojenim denarjem ni toliko pridobil, kolikor mora obresti plačati.

Naši okoličani trebajo spomladi denar, ko je treba vinograde obdelati, hodijo h premožnejim prosit na posodo, in kdor nema arca, zaračuni si visoke obresti, ter se pogodi za toliko čebrov vina, kterega se ve, da mora prav po ceni upniku dati, kakor se je pogodil, da si bi ga bil drugim trgovcem lahko drago prodal. Če je letina slaba, vina ni, upnik naganja dolžnika in ker ta ne more plačati, pripíše mu svoto h dolgu in zdaj je zagrlen, da se ganiti ne more. Nekteri si jemljó na posodo od meščanov, nekteri Lahi radi na kampanje posojajo, ker jih potem na dražbi kupijo in postanejo posestniki v okolici.

Kadar so volitve, navadno taki oederuhi veliko škodujejo, vplivajo na ljudstvo ter ga žuganjem na svojo stran spravljajo, da volilci volijo svojega nasprotnika.

Kakov poklic ima narodna posojilnica za Trst in okolico, to ve vsak škušeni človek in potrebno je, da stopijo vsi narodnjaki v ta zavod, kateri bo tržaškim Slovincem močna trdnjava in okolici velika pomoč, poduzetnikom, rokodelcem in kmetom materijalna podpora, ktera bode svobodo narodu zagotovila. Naj nam bo vsem na srcu narodna posojilnica, ktera potrebujemo ko riba vode. Drugič več o tem.

Dopisi.

V Nišu na Srbskem dne 30. aprila.

Naš prijatelj, srbski častnik, nam je pisal več stvari, kterih ne moremo objaviti; mej drugim pravi: Stvari se hitro spreminjajo, dovršil sem srečno dve vojni, a zdaj smo pripravljeni za tretjo. Srbska armada je v dobrem stanju, vedno se še kličejo vojaci pod zastave, vse trdnjave se popravljajo in po novej šegi oborožujejo, živež se kopiči v založnice in pripravlja tako, da Srbija z vsem previdena v akcijo stopi, kadar se začne začetek in konec slovanske vojne. Vsa osvojena zemlja je zasedena, ljudstvo je jako udano nam, tudi Mahomedani uživajo popolnoma svobodo pod srbsko vlado; ni res, kar židovski dunajski listi pisarijo o protivnosti proti srbski vladi. Niš je lep mesto in močna trdnjava, stoji v lepem kraju, lega je romantična. Morda ne preide mesec,

ko bomo zopet čuli topove grmeti na vrage proklete: *Naprej slovanski jug!*

Janko.

Iz Škofje Loke 1. maja.

Nek dopis v ljubljanskem buteljnu od 27. aprila št. 96, dal mi je povod, da izrečem neko sodbo o nesramnem dopisniku, kateri nosi pač preklano suknjo, ali v srcu sovrašstvo do slovenskega naroda. Jedva so se duhovi nekoliko pomirili in je mirnejši postalo, uže je vrgel razpora plamenico mej pomirjene človek, ki je najmanj mesec dni prezgodaj rojen in prehitro odgojen bil. Ta peresna velikost se je s pravila na mirni čitalnični odbor, češ, da ne more brez „nemčurjev“ ničesa več napraviti! vgriznola se je v nesramni jezik.

Mi Ločani, tako se je odrezal loški Pavliha, kakor da je bil on pooblaščen sramoto delati poštenim meščanom v našem imenu. Prišla mi je na misel dogodka neke pojedine, pri kateri so bili vsi od „fajtarja“ do generala. Ko ga je fajtar malo v glavi imel, kakor ga dopisač v buteljna večkrat ima, vstane ošabno po konci rekoč: gospoda, ako ne bomo „šarže“ skup držali, razpade armada, to se je zgodilo le zato, ker si je domišljeval, da tudi on mej generale spada.

Mi Ločani, pravi, smo prepremeteni da bi velike igralka na koncerte pozivali, da, to trdim tudi jaz rad, ker sem gotov, da je do pisniku vranov glas prijetniši od narodne pesmi. Nadalje navaja mej praznimi frazami še to, da ima Loka obilo mož in bi se morale obe stranki zediniti. S psovkami pa, tako se nam zdi, ne bodo se stranke edinile nikdar, pač pa z mirnim postopanjem in zatajevanjem strasti.

Buteljnov dopisač preide potem k *požarni straži*, rekoč, da nekaj časa sem napreduje; lepo je čuti to, ali napreduje le zato, to smo gotovi, ker je več narodnjakov stopilo v zavod, ker drugači le životari, kar se tiče osobja, ne bom pretresaval vedenja, rajši zmerno posvarim fanatikarja, ki se nam zdrževa fanatizem očitati.

Sloga jači, a nesloga tlači, to so zlate besede, ktere naj si vsak v srce zapiše in gotovo ne bo po listih čitati nobene graje in lepo mirno bomo živeli.

Predmeščan.

V Škednji dne 5. maja.

Danes je politično društvo „Edinost“ zborovalo v naši vasi pri gospodu I. Sanci-nu. Nadeljali smo se od nekdanj tako živih narodnjakov v Škednji več vdeležbe, a žalibog, danes je Škedna zazibana v leno narodno spanje; kedo je tega kriv? Naj si položi vsak narodni Škedenje roko na prsa in čutil bo, da mu bo srce in vest očitala narodno lenobo in malomarnost.

Žalostna je ta resnica, ali skriti je ne moremo in ne smemo, ako hočemo strogo dolžnost spolniti. Naj bodo te besede v svari-lo, da tako spanje utegne ugonobiti škedenski komun. Občni zbor, kterega je vodil

predsednik državni poslanec g. Nabergoj, bil je prav živahen, posebno je bila iskrena debata zaradi preuredbe nekaterih točk društvenih pravil in naj živahnejši o volitvi predsednika. Vdeležili so se debate gg. Dolenc, Dolinar, Purič, Gorjup in tudi g. Nabergoj, ko je predsedništvo oddal.

Pri posameznih predlogih je svetoval g. I. Sancin, naj se neka pomota odstrani pri pobiranju davka v občinski pobiralnici, kar je odbor na znanje vzel. Drug predlog je stavil g. Dolinar, naj bi se začelo delati na to, da se ustanovi za Trst in okolico založnica, to je posojilnica, kakoršne so po drugih krajih, po Češkem in po Slovenskem; o tem se je mnogo razpravljalo in nazadnje je bilo skleneno, da odbor stvar v roko vzame in ob svojem času poroči občnemu zboru uspeh.

Ker so bile vse točke dovršene, zaprl je občni zbor g. predsednik; po zborovanju pa se je pelo in veseli nas, da moremo Škedenjske pevce posebno pohvaliti. Škedenja, pribori si zopet staro slavo.

Kritični politični pregled.

Zgodilo se je čudo; naši in ogerski ministri so se zedinili o nagodbi. To je bilo Sisifovo delo, a končano vendar še nij, ker treba, da nagodbo potrđita še oba državna zbora na Dunaji in v Peštu i še je veliko prašanje, ali se to zgodi ali ne. Pa naj bo temu, kakor hoče, dualizma ne bomo dolgo življali; ker je nenaraven in krivičen, zato ga moramo prej ali slej pokopati, a ta pokop stane še veliko truda i težav, morda celo krvi. — —

Še vedno ljudje povprašujejo: Bo li vojna, ali ne? pa nobeden temu prašanju ne more odgovoriti; res je, mir visi na tankejši niti in uže je vse kazalo, da se nit pretrga, ker se ruska vlada nij hotela udati, angleška pa ne odjenjati.

Zdaj politična ura kaže bolj na mir, ker angleška vlada ne more dobiti potrebnih vojakov, če tudi jih drago plačuje, in ker ljudstvo na Angleškem očitno zahteva, naj se mir ohrani. To je vzrok, da se je začelo angleško ministerstvo mehčati tem bolj, ker se je bati, da se angleška vsemogočnost v vojni vniči. Rusi so delalni, storili so vse priprave, da se angleška pomorska trgovina po moči zatne, da se Angležem vzejo posestva v Ameriki; general Črnajev je celo napravil načrt, kako bi se vzela Angležem Indija i ta načrt je ruski car potrđil. Vse to dela angleškeji vladi i ljudstvu sploh strah i preglavico, i zato je misliti, da se angleška vlada udá, ker strašna je odgovornost, katero bi si z vojno na glavo nakopala.

Poročilo

političnega društva „Edinost“ obravnav v XVII. občnem zboru v dvorani „Slavjanske čitalnice“ v Trstu dne 31. marcija 1878.

(Dalje in Konec).

III. točka: Peticija do visoke vlade, da ne bi potrđila postav o povekšanju dav-

ka za Trst in okolico od strani mestnega starešinstva. G. Nadlišek je tega menjenja, da bi se odboru dala naloga o tej stroki izdelati prošnjo in jo predložiti vladi.

G. Dolenc je za to, da se dá naloga odboru, naj jo za prihodnji občni zbor izdela, v katerem se bode pretresavala, ker le tako bomo izučili naše kmete in jih omikali ter k delu vabili.

G. Nabergoj je tega menjenja, da bi društvo uže danes določilo in dalo nalogo odboru, da prošnjo sestavi in jo odda na dotično mesto.

G. Dolinar: Politična društva nemajo le namena, da stavijo prošnje na dnevni red in jih potem odpošljajo na svoje mesto, temuč tudi, da mikajo v društvu može parlamentarično, da se uče pri debatah misliti, presojati in razpravljati. Če tudi je stvar nujna, vendar podpiram predlog g. predgovornika, naj se prošnja za prihodnji občni zbor odloži.

G. Dolenc pojasni dalje korist razprave v debati in ostane pri svojem predlogu.

G. Nadlišek: Jaz se ne skladam z g. Dolencem predlogom.

G. Dolenc: Misel je pravična in koristna; ko bo se vsak nekoliko interesiral in kaj govoril o tem, da bi sleherni stvar dobro umel in znal razpravljati predloge, potem bomo imeli uspeh, zato predlagom, da se dá to na glasovanje.

Predlog g. Dolenc je bil z veliko večino sprejet pri glasovanju.

IV. točka: Posamezni predlogi in naveti. Oglasi se Jurij Gerdol prosti kmet in govori v kiticah, kar je nekterim bilo po všeči.

G. Dolenc: Ker se prav danes naši sosodje, goriški Slovenci na taborji zbirajo, da podpišejo adresu udanosti presvitlemu cesarju, strinjajmo se tudi mi z njihovim sklepom in pozdravimo naše brate, da jih bog živi! Občinstvo je se živjoklici pritrdilo.

G. Dolinar: Naj pošlje naše politično društvo „Edinost“ brzojav „Slogi“ in naj izreče, da se popolnoma strinjamo se sklepom njih občnega zbora. Pri glasovanju je bil predlog Dolinarjev soglasno sprejet. Brzojav kateri se je odposlal, glasil se je: „Edinost“ zborujoča v občnem zboru, pozdravlja sestro „Slogo“, strinja se in ujema popolnoma se sklepom. Živela Sloga!

V. točka: Volitev novega odbora. Zborovanje je za nekaj časa prenehalo, občinstvo si je zapisavalo odbornike in listke oddalo. Izvoljeni so bili: za predsednika g. državni in deželni poslanec Ivan Nabergoj, v odbor gg. Ivan Dolinar, Štefan Nadlišek, Jože Primožič, Ivan Grilanc, Ivan Gorjup, Viktor Dolenc, J. M. Purič in Anton Trobec.

Pri odbovovi seji, ko se je odbor ustanovil, bili so izvoljeni za podpredsednika Viktor Dolenc, za tajnika Ivan Dolinar in za denarničarja Ivan Grilanc.

G. Nabergoj po volitvi poprime besedo in pozivlja nov odbor h neumorni delalnosti, kakor tudi vse društvenike. Opo-

minja jih, naj bi pri vsaki priliki, bodi si grede iz cerkve, v krčmi ali v družbah, pogovarjali se o domačih potrebah, ker društvo samo na sebi nema koristi, ako vsak nekoliko ne primore h skupnemu delovanju; le takrat bomo napredovali, ko bo vsak sprevidel koristi političnega društva, katero našemu narodu duševno in materijalno koristiti želi in s to priporočbo je bil sklenen občni zbor.

V Trstu, 31. marcija 1878.

Domače stvari.

* Statistika meseca marcija: rojenih je bilo 440 in sicer 219 moških, 221 ženskih. Zakonov je bilo sklenjenih 143 verskih, 1 civilni. — Umrlo jih je 471, mej temi 258 moških in 213 ženskih. — Volov se je pobilo 1456, krav 174, telet 2375, ovnov 19, jančkov 6458, prascev 98, konj 7, vsega vkup 10,587.

* Cerkevno petje pri sv. Antonu nij tako, kakor nam je poročal naš poročevalec v št. 6. „Edinosti“. Bila je pomota. Graja ni zadevala slovenskih pevcev, ampak le nemške, kateri pri 10. maši pojó, ako se sme to petje imenovati, kar ljudstvo moti, ne pa k pobožnosti spodbuja. To nam je isti poročevalec poročal s prošnjo, da priobčimo in izrečemo pohvalo slovenskim pevcem.

* Ivan Hanzal je umrl 30. aprila v 25. letu življenja, bil je jako marljiv mladenci ter ud in dramatičen igrlec rojanske čitalnice. Pogreb je bil 2. maja, če prav v grdem vremenu, sijajen. Rakev sta peljala dva belca, na ktereji sta bila dva venca, eden rojanske čitalnice z trobojnimi trakovi in napisom, drugega so darovali njegovi prijatelji, trgovski pomočniki z belimi trakovi; oba venca hrani rojanska čitalnica, da ju na vseh svetnikov dan na grob položi. Kedo bi bil mislil, da se vresniči, ko je pri igri Mlinar in njegova lei ko mlinar šel na sveti večer z duhovi v cerkev, da bo moral v letu umreti, ker ga je Janko videl. Naj bode zvestemu sinu majke Slave zemljica lahka.

* Nova jama z lepimi kapniki so našli v okolici blizu Bazovice, šla je gledat to jamo tudi komisija in jo našla v lepem stanu; takoj se je dal narediti obzidan vhod z vrati, da se ne bo škoda delala in kapniki lomili.

* Blažena deutsche Kultur. Uže večkrat smo se namenili omeniti, kako se je v Trst v kratkem vgnezdila neka kuga, ki se le pri Nemcih nahaja, namreč leto za letom hodi v Trst pod firmo Volkssänger nobel beračija in po pivarnah v nespodobnih opravah kvasi nesramne pesmi, ter dela pohujšanje. Ni Italijani i noben drug narod ni tako nesramen, kakor so prav ti širokoustni dunajski kulturträgerji. Poprej je dunajska „prosveta“ s „krahom“ osrečevala Avstrijo, zdaj pošilja po svetu izmečke, ki javno nramnost podkopujejo z nagimi telesii, ostudnim vedenjem i poltenimi „Volksliedern“. Čas bi bil, da se tem „nobel“ be-

račem v Trstu i kodar koli so, na prsti stopi. Vlada, ki je v prvej vrsti poklicana, da varuje javno moralo, morala bi bila uže iz početka konec storiti takim nesramnostim, saj ona mora vedeti, da je prvi i najtrdniši državni steber javna nramnost.

* **Krojaško delalnico** je odprl naš narodnjak g. Anton Kogoj v ulici sv. Jakoba v starem mestu št. 1. II. nadstropje nad sladkarijo Battistella, ter se priporoča vsem prijateljem in znancem, naj ga z naročili podpirajo.

* **Policija** v gorenji okolici ni v pravih rokah, kodar spada v magistratovo področje, to smo uže večkrat omenili in tudi politično društvo se je o tej stvari obrnol do visoke vlade, to da brez vspeha, ker vlada take stvari prepušča občinam. Žandarji so pod poveljstvom okrajnih načelnikov in smejo le na njihovo povelje kaj storiti, ako žandarji pripeljejo kakega razsajalca ali nemirneža na magistrat, očita se jim, da za tako malo stvar ni vredno njih privržencev v Trst tirati, posebno se razteza to na vas Kontovelj, kjer ima magistrat veliko gardo svojih zaščitnikov; zatoraj se prav Kontovelj tako odlikuje v protinarodnem duhu.

Zadnje surove napake so morale vsakega Slovenca ganiti, ker se je v nemških listih o napadu na cesti pisarilo. V taki vasi, kjer ni narodnega čuta, tudi omike ni, in kdor nema ljubezni do svojega naroda, nema je tudi do svojega bližnjega.

Kontoveljci, vzemite v izgled druge vasi tržaške okolice, ktere so bolj mirne. Da se prav v takih slabih izgledih odlikujejo najbolj sini magistratovih služabnikov, to je dokazano, in ti so Lahoni in jim je lastna narodnost sramota.

Čuditi se je še bolj, da človek, ki je od c. k. mornarice domu prišel na odpust, kaže z surovim vedenjem, da je ko žival z dolgimi ušesi od doma šel, in z še bolj kosmatimi ušesi zopet na odpust prišel; to bi moral sl. prošeski grand capovilla posebno zapamtiti. V tej stvari spregovorimo prihodnjič kaj več, ako se stvar ne vpravna.

* **Tržaški konjederec.** Kakor je v Trstu vsaka stvar posebna, tako imamo tudi konjederca, kteri presega vsacega Turka, kar se tiče nečlovečnosti. To sodimo mi po njegovih hlapcih, ki so naj bolj pripravi biti rablju pomagači pri vislicah. Nečloveško je bilo videti, ko je ta teden zvečer s zanjko ujel psa, ter ga tako zadrgnol, da je pes začel pojemati in še le po 5 minutah je z velikim trdom oddrgnol struno. Vsak memogredoči se je jezil in strgali bi bili konjačevga hlapca, da ni bilo straže zraven. Nek težak se nij mogel zdržati, brenol je hlapca, straža ga je precej v zapor gnala v veliko nevoljo obilo zbranega ljudstva. Priporočamo to društvu zoper trpinčenje živalij.

* **V morje** je pal nek zidar vsled pijanosti; če tudi je pot široka pri morji, vendar je bila pijancu pritesna. Mornarji so ga rešili smrti.

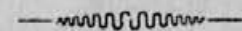
* **Obesil** se je nek 15. letni fant v svoji sobi, pa čutili so zraven stanujoči ter prerezali vrstico in ga rešili smrti. Kako slaba je v Trstu odgoja otrok, to se kaže od dne do dne bolj. Šibe premalo, a preveč kruha dajó stariši dan danes otrokom.

* **Deklico zgubljeno**, pri 6. letih našla je policija v mraku na ulici; ni se moglo zvedeti odkod je; dali so jo v rejo nekemu rokodeljcu.

* **Grda navada** naših okoličanov in okoličank je, da vedno po potih pozdravljajo vsacega po laški, to je graje vredno, s tem se naša narodnost ptujcu pod nogo meče, s tem kažemo hlapčevanje ptujcu. Vsak okolican, ki se nekoliko zaveda svoje narodnosti, mora vsacega o tem svariti, v svoji družini pa strogo vsako ptujščino zadrževati, saj še tako pollaščevanje kakor kuga napreduje. Vsak naj po slovensko pozdravlja in ne po laški pokvarjeno, kakor je zdaj navada.

* **Iz ječe v ječo.** Nek hudodelec, kakoršnih Trst preveč ima, bil je iz ječe izpuščen zjutraj, ob 11. uri so ga uže zopet zaprli zaradi tatvine.

* **Vlačugarjev**, ki kradejo, če dalje je več in prav te dni je policija neki dan napravila lov ob novi luki po dnevi o poludne in jih 30 zasačila. Posilna delavnica bi bila v Trstu na mestu.

Razne stvari.

* **Hudobna žena** obesi zibelko mesto moža. Na Nemškem je šla hudobna žena v lekarno strupa kupovat, rekoč, da ima obilo podgan; lekarničar reče, da nema pripravljene, naj drugi dan pride. On pošlje v tovarna prašat moža, čemu bo žena strup potrebovala; mož pravi: Za to da meni zavda. Dogovorita se, da se mož drugi večer vede, kakor bi ga klalo, in naj na vitez umre. Žena drugi dan res po mišice pride in lekarničar jej da neke kroglice, to se ve, da ne strupa; ona mu jih v jed zvečer zameša, on jih povžije, začne se premetavati in obleži kakor mrtev. Žena misleč, da je mrtev, zveče tanjko vrv skoz strop in mu jo ozanjka okrog vratu, ter gre pod streho, da ga kvišku potegne, kakor bi se bil sam obesil. Mej tem pa mož hitro vrv razzanjka in vzanjka zibelko, da je žena to kvišku vzlekla in privezala, da je visela. Zdaj gre zopet v sobo, ko pa vrata odpre, tedaj jo mož z debelo palico prav dobro premlati, zibelka pa je visela na vrvi.

* **Ženska v skrinji.** Blizu Napolja je 18. letna lepa deklica, ktero je imel nek mladenič za ljubo, porodila sina, zarad česar jo je on potem zapustil. Deklica brez pomoči zbrala si je družega, ko pa prejšnji nje ljubček to zve, razsrdi se ter se ji zopet hlina. Odpeljal jo je v neko gostilnico v Napolje. Ko je ona zaspala, zavije jej on krog vratu ruto tako trdo, da jo je zadavil.

Legel je potem in spal vso noč; drugo jutro pa jo je zabil v skrinjo in jo odposlal na deželo v neko vilo, kamor je drugi dan on šel in poskusil se ustreliti, pa se je slabo zadel in je potem vse izpovedal.

Koristno naznanilo

prečast. dohovščini.

Tovarna za izdelovanje voščenih sveč, lastnina **Alojzija Bader-ja v Gorici**, ki je bila odlikovana s sreberno svetinjo in častnim diplomom pri svetovni razstavi v Parizu leta 1855, na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici leta 1854, Monakovem 1855, in Trstu leta 1871, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, po nizkih cenah, ki se ne kidajo in ne onečediijo altarja; gorijo mirno in se počasi povžijejo.

Cerkvena oskrbnštva plačajo lahko koncem leta. Vsaka naročba se hitro in natančno po pošti ali po železnici spolnuje.

Pozor vincarji!

Kedor trto žveplja pridno,
Vina bo imel obilno.

Podpisani se je letos z najboljšim rimskim žveplom preskrbel, siciljanskega nemam. Prodaja se v vrečah po 50 kr. in tudi na drobno po primerno nizki ceni. Okoličani in Kraševci, sezite po njem, doboste ga v Bazovici pri poštarju

Urbančiču.

Žvepljarji nove vrste

ktero se posebno s tem odlikujejo, da je vspešneje in se lažje opravlja, nego dosedajni mehovi. S tem novim žvepljarjem se lahko z tla naj višji latnik žveplja. Mehovi so po nizkej ceni: veliki po 2 gld. 50 kr., manjši po 1 gld. 50 kr. Dobivajo se narejeni pri kleparju g. **Alojzu Pollancu**, via Caserma št. 4 tik glavne pošte.